

سرمقاله

زمان عمل فرا رسیده است؟

محمد رضا هویدا

شماری از اعضای بلند رتبه حکومت در یکی - دو ماه اخیر، چه از طریق انتخاب همانند اعضای کابینه و چه از طریق انتصاب همانند دیگرانی غیر از وزرا، تقرر یافته اند، به جز وزارت دفاع ملی که هنوز هم توسط سرپرست اداره می شود و امید می رود که به زودی به ولسی جرگه معرفی شود و با کسب رای اعتماد کابینه دولت وحدت ملی تکمیل شود.

اما هنوز هم راهی طولانی تا تکمیل شدن همه کسبانی که می بایست تکمیل شوند، وجود دارد. هستند کسانی که باید انتخاب و با انتصاب شوند تا کارهای حکومتی به جریان و روال عادی خود برگردد.

اما واقعیت این است که حکومتداری و اجرای بهتر امور تنها به مقرر می، تبدیل ها، تغییرها، عزل و نصب ها بستگی ندارد. هیچ تیمی در زمان انتخابات نگفته بود که چه کسی را وزیر و چه کسی را رئیس و والی مقرر خواهد کرد، بلکه آنچه در زمان انتخابات برای کسب رای از مردم افغانستان گفته شود بود و به آن تعهد داده بودند، آوردن رفاه، ثبات، امنیت و عدالت برای مردم افغانستان و مبارزه با فساد اداری، تبیض، بی عدالتی، خویش خوری، زورمداری و...

برنامه هایی که برای کسب رای از مردم، هر روزه به مردم پیشکش می شد و بیلبوردهای تبلیغاتی که از ایده ها و برنامه های نامزدان ریاست جمهوری حکایت داشت هنوز هم در ذهن مردم افغانستان باقی مانده است و انتظار تحقق آن را می کشند. انتظار سنتی هست که کشور درگیر در یکی از سخت ترین جنگ ها با طالبان باشد، طالبان به راحتی اعلام جهاد و جنگ کرده باشند، ولی هنوز سران دولت وحدت ملی بر سر معرفی وزیر دفاع ملی به توافق رسیده باشند.

اما آن اهمیت معرفی وزرا چه می تواند باشد؟ مگر معرفی وزرا جز اینکه برای پیشبرد برنامه ها و اهداف و پلان های حکومت برای بیرون رفتن از وضعیت فعلی و رسیدن به تعهدهای دولتمردان نیست.

اما آن برنامه ها و پلان ها کجا هستند؟ گیر ماندن در خم یک کوچه امنیت و ترسیدن به هزار معضل دیگر چه پیامدی می تواند داشته باشد؟

دولتمردان برای کدام عرصه توانسته اند برنامه علمی و عملی بسازند و به اجرا بگذارند؟

همه عرصه ها به زمینه های تجارت برای عده ای از افغانها و تقریباً همه کشورهای همسایه شده است.

پول افغان ها است که به جیب کشورهای همسایه می ریزد. افغان ها باید به قیمت جان شان زحمت بکشند و به کشورهای همسایه بفرستند تا ابتدایی ترین امکانات برای زندگی و زنده ماندن شان را بخرند.

از برق گرفته که باید به قیمت گزاف داشته باشند، تا صحت که هر روزه هزاران افغان باید راهی کشورهای همسایه و دور و نزدیک شوند. از خرید هر نوع مواد غذایی گرفته تا وسایل تکنالوژی همه باید از کشورهای دیگر خریده و وارد شود.

نتیجه اختلاف نظرها و ناهماهنگی ها میان دولتمردان این بوده که مردم به خاطر ترس از وارد شدن کشور در یک بحران جدی تر، و انتظار اینکه بالاخره دولتمردان از اختلافات میان خود خسته شوند و به کار بپردازند، و همین گونه مشغول ساخته شدن ذهن مردم به مسایلی نظیر معرفی کابینه و... به موضوعات اساسی زندگی شان نپرداخته اند و کارهای حکومت را زیر ذره بین نگرفته اند، و گرنه کارنامه حکومت در این مدت جای بسی حرف و بحث و گفتگو را دارد.

دولتمردان باید بعد از نزدیک به یک سال، چنجالهای انتخاباتی به فکسر طرح ها و برنامه هایی برای خروج کشور از بحران واقعی ای که کشور را به سوی ضعف و ناتوانی سوق می دهد، باشند. باقی ماندن در چنین وضعیتی واقعا افغانستان را به یک کشور ضعیف و ناتوان تبدیل خواهد کرد.

باقی ماندن در مرحله عزل و نصب ها برای دولتمردان افغانستان و افغانستان فاجعه بار خواهد بود.

دولتی که یک سال از عمر خود را تنها در عزل و نصب ها بگذرانند، چگونه می توانند برنامه ها و طرح های خود را بسازند و به اجرا بگذارند؟

در روزهای اخیر در کنار داعیه صلح خواهی و گفتگو با طرف های درگیر، نه تنها در تمامی نقاط کشور، بلکه در منطقه و جهان خشونت و فعالیت عناصر تروریستی شدت یافته است. روزی نیست که عنوان اصلی رسانه های داخلی و خارجی انفجار و انتحار و جنگ و خشونت نباشد:

روزی نیست که ریخته شدن خون افراد غیرنظامی اعم از زن و مرد، کودک و بزرگسال گزارش نشود. هم چنین بسیاری از فعالیت های اجتماعی و اقتصادی در کشور و منطقه بخاطر گسترش ناامنی با رکود جدی و نگران روبرو شده است. این رکود از عرصه توریسم یا گردشگری گرفته تا کارهای روزمرد کارگران عادی را شامل می شود.

جالب این است که همه کشورهای جهان و منطقه و نیز زمامداران داخلی کشور از فعالیت و شدت یافتن فعالیت تروریست ها حکایت دارند. شکایت می کنند، اما در ارتباط با مقابله با آنان تاکنون هیچ اقدام جدی صورت نگرفته است. اگر اقدامی هم بکار بسته شده افرادی و ناهماهنگ بوده است.

در پی افزایش ناامنی ها و شدت فعالیت های تروریست ها پس از سال ۲۰۰۱ بار دیگر زنگ های خطر صدا در آمده است. زنگ های هشدار دهنده ای که گویا هر لحظه ممکن است فاجعه و رویدادی تلخ و جانکاه بوقوع بیهوشند. زنگ های نگران کننده ای که گویا یازدهم سپتامبر دیگری شاید در راه باشد.

این نگرانی ها و تهدیدها مرز و جغرافیا نمی شناسد. اروپا و آسیای و افریقای و امریکای نمی باشد. هر کس با تروریست هم نیاشند ریختن خون شان جایز است. چند روز قبل مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در ارتباط با این نگرانی ها و تهدید ها بیان داشت که جرعه های جنگ به اروپا برگشته است. بنا به گزارش های نشر شده دفتر سیاسی اتحادیه اروپا در

دست یابی به صلح
ضرورت عزم جهانی مبارزه با تروریسم

عبدالله هروی

نیز با شدت هر چه تمام تر باید مخالفت و مبارزه نمود و آن را ریشه کن کرد. باید دریافت که صلح و امنیت جهانی، تنها با سرکوب و ریشه کن کردن برخی از حرکت های گروه های تروریستی میسر نمی شود، که البته باید چنین ریشه کنی ای صورت گیرد، اما بایستی فراتر از آن باید در سیاست های کلان جهانی و برنامه ریزی های سیاستمداران و طراحان سیاست های جهانی تجدید نظر جدی صورت گیرد. صلح و امنیت جهانی، در حقیقت، یک حرکت جمعی است که نیازمند یک ائتلاف واقعی جهانی است. این ائتلاف باید به دور از تبعیض ها و بی عدالتی ها صورت گیرد. بطور طبیعی در چنین حرکت انسجام یافته بین المللی وضعیت ملی کشورها نیز در رفتن بسوی ثبات و امنیت و دستیابی به صلح و مبارزه با تروریسم بهبود و سهولت قابل ملاحظه و قابل اعتمادی قرار خواهد گرفت. بدون هماهنگی و انسجام و همسویی بین المللی تروریسم و خشونت قابل مهار نخواهد بود و تلاش های فردی کشورها ره بجایی نخواهد برد.

مطالبات مردم دانسته می شود به همان اندازه در معرض خطر، تهدید و نقض قرار دارد. این تهدیدها از اقدامات نظامی یک جانبه گرفته تا قتل عام، برتری جویی برخی حکومت ها، فقر و گرسنگی، عدم توزیع عادلانه امکانات حیات انسانی، بی سوادی و عدم دسترسی به آگاهی های لازم و در نهایت فقدان حاکمیت عدالت بر ساختارهای سیاسی و اداری و نیز مناسبات بین المللی شامل می گردد. به هروزی تروریسم تاکنون هزینه های زیاد و سنگین انسانی و اقتصادی و سیاسی را برای جهانیان به بار آورده است. به دلیل همین هزینه های سنگین درک و اهمیت دست یابی به صلح بیش از پیش در صدر مطالبات اجتماعی قرار گرفته است. حال چگونه به این خواسته انسانی و بجا دست یافت گزینه ای است بسیار دشوار و سخت.

به نظر می رسد یا چنین درکی از تروریسم و تهدیدهای که برای صلح وجود دارد نه تنها باید با حرکت های تروریستی به شدت و فاطمیت و هماهنگ مبارزه کرد، بلکه با نهادینه ساختن چنین فلسفه و تفکری

شرايطی به نظر می رسد، تنها عزم راسخ جهانی می تواند به مثابه راهبردی ویژه در مبارزه با تروریسم تلقی گردیده و موجبات رفع زمینه ها و شکاف های موجود در این رابطه باشد. با این حال، یکی از مسائلی که همیشه از دید اذهان جهانی مورد اهتمام می باشد که در خشکاندن ریشه تروریسم و خشونت اثر گذار می باشد مسئله «صلح عادلانه ملی و جهانی» می باشد که متأسفانه شدیداً با تهدیدات ناشی از ارتکاب اقدامات تروریستی با چالش هایی مواجه است. تحقق صلح عادلانه ملی و جهانی به عنوان زیربنای ثبات و امنیت زمانی قابل دسترسی خواهد بود که در بسیاری از چالش های ملی و بین المللی به ویژه تهدیدات ناشی از تروریسم، دولت ها ضمن توافق نظر در امر مبارزه با تروریسم و خشونت، وساعت و همکاری و هماهنگی با سازمان های بین المللی وارد اقدام شوند.

پیش از همه باید دانست که امروزه تروریسم و مبارزه با پدیده تروریسم به یک امر مبتلا به نظام بین المللی مبدل گردیده است؛ زیرا که وضعیت نابسامان ناشی از وقوع آن نه تنها موجب خدشه دار شدن امنیت انسانی شده، بلکه صلح و امنیت ملی و بین المللی را مورد حمله خود قرار داده است. بنابراین با چنین

جامعه مدنی جهانی و خواست نابودی سلاح های اتمی

پانته آ پیرامی

و آزادی، معتقد است، عمده پیشرفت ها در زمینه انرژی هسته ای است و تا خلع سلاح اتمی فاصله ای ژرف وجود دارد. بسیاری از دولت ها تمایل خود را برای بگردن فاصله قانونی بین ممنوعیت از بین بردن تسلیحات اتمی در کنفرانس دسامبر ۲۰۱۴ و نین نشان دادند. اکنون پشتیبانی و حمایت گسترده از مذاکرات برای ابزارهای قانونی به منظور ممنوعیت سلاح های اتمی وجود دارد.

۲۰۱۵ خواستار آنند که ابعاد پیامدهای انسانی سلاح های هسته ای کانون مرکزی و برجسته بازنگری این دوره کنفرانس باشد، زیرا این موضوع درجه ای است به پیامدهای انتقالی با عمدی فاجعه های انسانی که نتیجه ریسک نگهداری سلاح های اتمی است و کشورهای دارای سلاح های هسته ای نمی توانند تنها به موضوع نابودی سلاح های هسته ای بپردازند و به ابعاد انسانی فاجعه بار آن بی توجه باشند.

۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ سلاح اتمی عضو پیمان نیستند. یکی از گروه های کمیته هماهنگی کنفرانس، شورای جهانی صلح است. بهمن آزاد، نماینده شورای جهانی صلح در سازمان ملل متحد می گوید: «چرا در مورد منطقه پرتش خاورمیانه کار ریشه ای نکنیم؟ شورای جهانی صلح خواهان اجرای فوری مصوبه سازمان ملل در مورد اعلام خاورمیانه بعنوان منطقه آزاد از تسلیحات اتمی است. این یکی از مصوبات جمعی عمومی سازمان ملل در چند دهه گذشته است که هر سال با مخالفت اسراییل و کارشکنی آمریکا روبرو گشته است. کنفرانس بازنگری ان پی تی سال ۲۰۱۰ تصویب کرده بود که برای حرکت در جهت اعلام منطقه خاورمیانه به عنوان یک منطقه عاری از سلاح های هسته ای (که مصوبه مجمع عمومی سازمان ملل است)، یک کنفرانس ویژه در دسامبر سال ۲۰۱۲ در هلستینکی (فنلند) با شرکت همه کشورهای ذینفع منطقه و جهان تشکیل شود. اما دولت آمریکا با وجود پذیرش قبلی بعنوان یکی از سازمان دهندگان این کنفرانس، کمی قبل از مهلت برگزاری آن، به دلیل خودداری اسراییل از شرکت در کنفرانس، اجرای آن را به صورت یک جانبه متوقف کرد.

پیمان یازده ماده دارد که مهمترین آن ها به شرح زیر است: پیمان اول پیمان بر عدم انتقال تسلیحات هسته ای توسط همیمانان دارای این گونه تسلیحات به دیگر کشورها تاکید دارد. در ماده دوم دولت های همیمان متعهد می شوند که دست به ساخت یا خرید تسلیحات اتمی نزنند. ماده سوم بر تعهد کشورهای فاقد سلاح های هسته ای در پذیرش تدابیر حفاظتی آژانس بین المللی انرژی اتمی برای جلوگیری از تبدیل مصارف صلح آمیز هسته ای به استفاده از سلاح های اتمی اصرار دارد. پیمان چهارم به استفاده صلح آمیز همیمانان بدون هیچ گونه تبعیضی اشاره می کند. ماده ششم بر مذاکرات بر خلع سلاح هسته ای با مقررات دقیق و کارآمد تاکید می کند. این ماده خواهان مذاکره برای توقف مسابقه تسلیحاتی اتمی و افضای قرارداد برای خلع سلاح کامل اتمی از سوی همه کشورهای دارای سلاح های اتمی است. بر اساس گزارش ناظر بر عملکرد پیمان ان پی تی در سال ۲۰۱۵ تنها ۲۶ اقدام عملی از ۶۴ اقدام تصویب شده بطور کامل اجرا گشته، سازمان «لیگ بین المللی زنان برای صلح

بردن سطح آگاهی عمومی و استفاده از رسانه ها، مردم را متوجه خطر یک جنگ اتمی عمومی کنند و به این وسیله بر دولتها برای توقف و نابودی سلاح های اتمی فشار بیاورند. ۲۴ گروه و سازمان از سراسر جهان کمیته هماهنگی کنفرانس صلح و زمین و ۲۰ گروه دیگر کمیته مشورتی ان کنفرانس را برعهده داشتند. در ساماندهی این کنفرانس گروه های مدنی و غیر دولتی از کشورهای آمریکا، اروپا، خاورمیانه و آسیا شرکت کردند. گروه بین المللی صلح و زمین از جامعه مدنی همه کشورهای جهان خواسته است که در روزهایی که همزمان با برگزاری کنفرانس بازنگری پیمان منع گسترش سلاح های اتمی در نیویورک است در پایتخت کشورهای خود به خیابان بیایند و خواستار انتقال پول از بخش نظامی به محیط زیست، برای جلوگیری از نابرابری اقتصادی جهان و نابودی همه سلاح های اتمی شوند.

پنجمین کنفرانس بین المللی صلح و زمین برگزار شد. این کنفرانس بر روی پنج محور تمرکز داشت: توقف استفاده از سلاح های اتمی، انتقال پول از هزینه های نظامی برای جلوگیری از جنگ در جهت استفاده از آن برای نیازهای اساسی انسان ها، تغییر آب و هوا و محیط زیست عادلانه، عمر نوبین و تنش و نظامی گری و بالاخره نژادپرستی و شوری جهانی صلح خواهان انجام کامل پیمان ان پی تی، به ویژه برگزاری فوری کنفرانس هلستینکی در مورد خاورمیانه است. شورا خواهان خروج کامل یا نابودی همه سلاح های هسته ای موجود در منطقه است. این تنها راه دستیابی به صلح پایدار در خاورمیانه و جلوگیری از جنگ است.

گروه بین المللی صلح و زمین استدلال می کند، پنج سال از کنفرانس بازنگری ۲۰۱۰ گذشته است، هنوز ۱۶۰۰۰ اسلحه اتمی در جهان باقی مانده، ۱۰ هزار عدد آنها در خدمت ارتش است و ۱۸۰۰ عدد آنها در وضعیت احتار. کشورهای دارای سلاح های اتمی سالانه ۱۰۰ بیلیون دلار خرج تسلیحات اتمی و مدرنیزه کردن آن می کنند. این در حالی است که فاصله اقشار فقیر و ثروتمند در دنیا هر روز بیشتر می گردد. در سال ۲۰۱۲، رقم ۱،۷۵ تریلیون دلار خرج ارتش و نظامی گری شده است، یعنی بیش از دو آمد سه ساله ای یک سوم مردم فقیر دنیا. بنابراین با وضعیت نابرابر اقتصادی جهان و خطر نیروگاه هایی مثل فوکوشیما، از بین بردن کلیه تسلیحات اتمی و انتقال این هزینه به محیط زیست مهمترین خواست آنان است.

آمریکایا ده هزار سلاح اتمی عضو پیمان

کارتون روز

روزنامه افغانسان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانسان میباشد.

روزنامه افغانسان بخش دری و پشوی روزنامه اوت لوک افغانسان است.

دواین: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی پورامی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حقیقت الله زکی
کارکاتوریست: خالق علی زاده

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

افغانستان
The Daily Afghanistan
روزنامه
Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Source